

RIJEČ UREDNIŠTVA

Poštovani vjeroučitelji!

Konac civilne godine povod je za kritično sagledavanje prijedloga puta, kao što je početak povod za planiranje i nadanje. Zato držimo da ne bi bilo zgoreg osvrnuti se na ono što smo na početku stavili kao cilj, te sami sebi reći koliko smo tome bili dosljedni. U „Riječi uredništva” 1(1982),2 bilo je rečeno: „Poduzeli smo jedan od novih mogućih koraka u metodičkom pristupu iznošenja katehetsko-pastoralne tematike, koja će karakterizirati ovogodišnje brojeve... Opredijelili smo se za monografski pristup u obradi tema. Tako prva tri broja mislimo posvetiti najintenzivnijim sakramentima i njima popratnim slavljinama; četvrti broj bit će posvećen katehetskim dokumentima i događajima koji bi trebali uslijediti u toku ove godine na razini naše domaće Crkve.”

Uredništvo „Kateheze”, uvjetovano nešto unutarnjim, a više vanjskim okolnostima, nije moglo ostati sasvim dosljedno svom unaprijed zacrtanom planu, premda je nastojanje bilo iskreno i zdušno. To je očito iz prva dva broja ove godine koji su „monografske” jedinice, te obrađuju problematiku „najintenzivnijih sakramenata” (pokora i euharistija!). Međutim, već je treći broj odstupanje od zacrtanog programa. Razlozi su tome mnogostruki. Vidjelo se da željeni „materijal” za četvrti broj neće stići pravovremeno, pa bi bilo vremenski riskantno daljnje odgoditi pripremu toga broja. Stoga je Uredništvo odlučilo da problematiku sakramenta potvrde odgodi za četvrti broj, a treći posvetiti jednoj tematici koja je pomalo općenita, a opet neophodna na području katehetskog pastoralala.

U četvrtom broju vraćamo se dakle „monografskom pristupu najintenzivnijih sakramenata” te držimo da smo dobrim dijelom, iako ne u potpunosti, ostali vjerni zacrtanom planu, prema narodnoj: „Sve je dobro što se dobro svrši.”

Da je kateheza o sakramentu potvrde još uvijek dosta „nelagodno područje” mnogih kateheta i katehista, svjedoci su oni sami. Unatoč već priličnom broju katekizama koji postoje na hrvatskom govornom području, s obzirom na tu problematiku, ipak se može ustvrditi da „problem” nije jednom zauvijek riješen. Vjerojatno to neće nikada ni biti, ali naša je dužnost

da ga što više i što dublje sagledavamo. Zato je svaki pothvat na tome području hvalevrijedan, a niti jedan apsolutno iscrpan. Stoga bi bilo od velike koristi da se već postojeći materijali kritički ispituju bilo kroz teoretske, bilo kroz praktične kriterije. To imaju u vidu i urednici i suradnici našeg časopisa. Samo treba pustiti i vremenu da učini svoje.

Ovaj broj „Kateheze” uključuje se dakle u problematiku kateheze o sakramentu potvrde. On je od svoje prve do svoje posljednje stranice zaokupljen bilo teoretskim, bilo praktičnim vidom sakramenta potvrde, kojeg se nastojalo sagledavati u njegovoj katehetskoj cjelokupnosti, bez posebnog upuštanja u dogmatske rasprave. Uostalom, to nije niti objekt katehetike kao znanosti, pa prema tome ne mora biti nužno ni sadržaj „Kateheze” kao katehetsko-pastoralnog časopisa. Tim ne želimo reći da se dogmatski vid nije doticao. I te kako! On je zapravo bio cilj i sadržaj. Posebno su naglašeni način i priopćavanja već postojećih i od Crkve priznatih sadržaja koji su osnovni polog sakramenta potvrde i po kojima on zapravo jest ono što je. Zato je bilo nužno da u ovom broju sagledavamo situaciju (stanje) krizmaničke kateheze, njenu teologiju, njeno mjesto unutar kršćanske inicijacije, odnos sakramenta potvrde i nauke o Duhu Svetom, ulogu potvrde u poslanju kršćanina, ne zaboravljajući nikada sasvim praktične elemente, kao što su: dob krizmanika i sva ona problematika koja je uz to vezana; pastoralna iskustva na području krizmaničke priprave; praktična organizacija krizmaničke kateheze motivirana bilo sadržajno, bilo metodološki; razrađene kateheze na osnovu teoretsko postavljenih načela. One rezultiraju kao zatvorena cjelina, te mogu biti od velike koristi onima koji su zbilja zainteresirani da se u krizmaničkoj katehezi posvete samo krizmi, jasno ne gubeći iz vida njen međuodnos s drugim sakramentima kršćanske inicijacije.

I druge rubrike koje su dosad bile neovisne o tretiranoj problematici (Recenzije, Leksikon), posvećene su izričito bilo sadržajima, bilo ciljevima, bilo metodama sakramenta potvrde.

Mislimo da smo ovim dali zaokruženu cjelinu svega onoga što se odnosi na sakrament potvrde, jasno ne pretendirajući da je stvar do kraja iscrpljena. Upravo zbog toga, bilo bi nam neobično drago kada bi katehete, ili pismeno ili usmeno, izrekli svoj sud o ovom broju „Kateheze”. Urednici su spremni u svako vrijeme na jednu takvu izmjenu misli.

Na koncu, premda nam je jako nelagodno, željeli bismo obavijestiti naše pretplatnike da smo prisiljeni povišiti cijenu svom časopisu, da bismo time, tek djelomično, mogli pokriti financijske izdatke „Kateheze”. S početkom slijedeće 1983. godine, pojedini bi broj koštao 100 a za studente 80 novih dinara. Vjerujemo da naši čitatelji imaju dovoljno uvida u sveopće poskupljenje i da mogu shvatiti kako ovdje nije riječ ni o kakvoj zaradi nego o najnužnijem.

Uredništvo